

Nuet: “Em nego a donar per perduda la batalla del progressisme a Espanya”

El diputat de Catalunya En Comú Podem i líder d'EUiA considera que “Puigdemont no és progressista perquè encara carrega moltes herències de CDC”

El Tribunal Constitucional ha admès a tràmit el recurs de l'Estat per frenar la investidura de Carles Puigdemont, un recurs que Madrid va presentar al gener però que no s'ha resolt fins ara. Com creu que aquesta decisió pot afectar als passos que es facin al Parlament els propers dies?

Abans del 22 de maig la majoria independentista ha de fer una proposta que no es digui Carles Puigdemont. La sensació que he tingut sempre és que hi havia una certa teatralització, que la majoria independentista sabia que hi havia moltes dificultats perquè Puigdemont pogués ser un president efectiu, però en el seu relat públic hi havia uns itineraris que calia cobrir. L'admissió a tràmit per part del TC del recurs de l'Estat definitivament ens diu que, com a mínim durant sis mesos, Carles Puigdemont no pot ser candidat.

Carles Puigdemont té dret a ser president de la Generalitat?

Té drets polítics i té dret a ser president de la Generalitat, sí. Això nosaltres no ho hem qüestionat en cap moment, però sabíem que hi havia unes dificultats efectives fruit de la judicialització de la política catalana i el paper de tutela que aquesta judicialització exerceix sobre la política. I això, encara que no ens agradi, és un element que existeix i no podem fer que la política catalana ho ignori. Al marge d'això, també hi ha raons polítiques perquè Carles Puigdemont no sigui president. L'etapa que va dirigir no va ser tan positiva com hauria d'haver estat. No desitgem que ell sigui president.

Com volen que sigui el president o presidenta, els Comuns?

Volem que sigui progressista, que obri una nova etapa liderada per polítiques socials i que pugui exercir una presidència efectiva.

En tot cas, considera que la suspensió del TC fa que la reforma de la llei de presidència impulsada per JxCAT per tal que es pugui investir un president o presidenta a distància, perdi el sentit?

Les fórmules perquè funcioni un Govern possiblement necessiten una actualització, però aquest debat es produeix enmig del debat del procés, i d'alguna manera queda contaminat. Una reforma de la llei de la presidència potser seria adequada, però fer-la a la llum de Puigdemont és matar el debat. Segur que el debat estarà viciat i acabarà essent un debat sobre si Carles Puigdemont ha de ser investit o no. Per tant, el millor seria ajornar el debat i fer-lo en un altre moment.

Senyor Nuet, davant de la dificultat afegida del TC per investir Puigdemont, creu que les eleccions estan ara més properes que abans de l'anunci de l'alt tribunal?

No, crec que la majoria independentista tenia clar que aquesta dificultat existia. Potser després del 21D molts van pensar que la repetició electoral era un factor necessari i positiu, però crec que en aquest moment és una opinió minoritària. Hi ha una majoria independentista que no té per què ser

qüestionada en unes noves eleccions. Si no és capaç de formar Govern, seria un fracàs, i anar a eleccions amb un fracàs al sarró no és bona idea. L'anunci del TC referma la idea que s'ha de fer un Govern efectiu, malgrat que suposi el sacrifici de persones que tenen drets polítics, però és millor que hi renunciïn pel bé del país i de l'interès general. De fet, això és el que han demanat els exconsellers del PDeCAT empresonats, i que ja van demanar els d'ERC. Aquesta petició dels presos polítics d'un Govern efectiu també evidencia que, per a l'estratègia judicial de la seva defensa, serà important que hi hagi un Govern.

Si JxCAT descartés investir Puigdemont, hauria de presentar un pla D. Els Comuns han dit que no facilitaran ni amb un sí ni amb una abstenció la investidura de cap candidat de JxCAT. Però s'ho podrien pensar si fos d'ERC.

Després de la delegació de vot de Puigdemont i Comín queda clar que ERC i JxCAT sumen 66 vots, de manera que poden investir un candidat en segona volta amb l'abstenció de la CUP. Si no sortissin els números podríem discutir possibilitats, però amb els números clars només hi ha dues possibilitats, que la majoria independentista fracassi o tingui èxit. Si es forma Govern entrarem en una nova etapa, de la qual ja en parlarem. Si fracassa, hem de parlar d'una majoria alternativa. Però no desitgem que fracassin, volem que hi hagi Govern.

Des dels escons d'ICV, després de CSQP i ara dels Comuns, s'apel·la encara ara a Convergència carregar a JxCAT l'herència de les retallades i les polítiques de dretes. Com argumenta la diferència entre un candidat d'ERC i un de JxCAT, quan en la passada legislatura governaven plegats?

Nosaltres hem proposat un president o presidenta progressista, ja no hem dit d'esquerres.

Què vol dir ser progressista?

El concepte de progressista no inclou Puigdemont, que pensem que és una persona encara molt carregada de les herències de Convergència Democràtica.

Els darrers pressupostos de Puigdemont els va votar la CUP, poc sospitosa de convergent...

Sí, però nosaltres hi vam votar en contra, no per la famosa partida del referèndum, sinó perquè crèiem que consolidava les retallades de l'època de Mas.

ERC també els va votar. De fet, els pressupostos neixen de la conselleria liderada per Oriol Junqueras. Per què aleshores sí que els agrada un candidat d'ERC?

Nosaltres, històricament sempre hem mantingut una relació en el marc del progrés republicà que comporta tota una cultura política de republicanisme i progressisme. Un lideratge d'una persona republicana i progressista ens pot portar un programa que sigui per a nosaltres millor. I també hi ha una sintonia amb la visió del moment polític, que ERC ja va mostrar en campanya electoral, que la unilateralitat és una via morta i que cal apostar per una relació bilateral amb l'Estat i fer una reflexió sobre què vol dir construir una república. Reflexions que no hem escoltat a JxCAT.

El que vostè vol dir és que ERC és menys independentista que JxCAT?

El que dic és que JxCAT no sembla voler abandonar la via unilateral, i ERC sí, i a més, està disposada al diàleg amb l'Estat.

Amb 9 presos polítics i 7 exiliats, i repressió permanent de la policia espanyola i la justícia contra qualsevol acte de protesta, li sembla que hi ha gaire predisposició per part de Madrid a dialogar, amb ERC o amb qui sigui?

No ho veiem des d'aquest punt de vista. Crec que recuperar una certa relació de respecte als marcs institucionals en aquest moment aniria bé i influiria en el procés judicial paral·lel que hi ha a la situació política. Quan una part de l'independentisme va dir que la unilateralitat no havia anat bé, reconei-

xia que algunes coses del procés no són bones. Els errors comesos no s'han de repetir, i ha estat un error menystenir el poder i el paper de l'Estat. Aquest diàleg bilateral és imprescindible.

Dos no dialoguen si un no vol, que diuen...

Ara hi ha el debat sobre els pressupostos generals de l'Estat, i si tinguéssim Govern ja hi hauria una influència concreta en determinades inversions. Això vol dir que no hem de parlar de les inversions que necessita Catalunya en funció de la realitat judicial i dels presos polítics? Jo crec que hem de parlar-hi igualment, no és una traïció als presos polítics ni un engany dialogar amb el PP, de fet, és una obligació institucional que ens portarà millors resultats que no pas recrear les polítiques de boicot. No hem de renunciar al dia a dia pel fet que la situació en el tema de drets i llibertats sigui precària. S'ha de dialogar amb el PP tot i tenir presos polítics.

Amb aquest escenari de repressió creixent, com expliquen els Comuns als catalans que és millor opció continuar formant part d'aquesta Espanya que no pas apostar per una República catalana?

Primer, perquè nosaltres creiem en el projecte de la fraternitat entre pobles i hi creurem sempre. Per a un marxista, els estats són l'expressió de la classe dominant, i Espanya és l'expressió d'una classe dominant. Però hi ha una altra Espanya possible perquè hi ha altres gents que viuen a Espanya i que algun dia poden governar el país. De la mateixa manera que em nego a pensar que Catalunya és la corrupció del 3% i em sentiria insultat si em diguessin que el meu país, com a resum és el 3%, em nego també a acceptar que Espanya és Rajoy, és el PP o Albert Rivera. Són expressions d'una Espanya que és real, però també hi ha una altra Espanya real, milions d'homes i dones que algun dia canviaran el seu país.

Aquest "algun dia" pot ser molt llunyà. Potser és tot un canvi de generació?

És complex, sí. Quan Lluís Companys era ministre de la Marina del govern de la República estic segur que no deixava de ser català, però creia que en aquell moment hi havia unes forces republicanes espanyoles en les quals podia confiar.

A Espanya no hi ha pas una república...

No, però nosaltres creiem que una república confederal o federal pot permetre que els pobles que viuen en aquesta república siguin veritablement lliures. La llibertat no és l'autarquia, és el domini que tu tens sobre les teves decisions sobiranes.

Entesos, però a Espanya hi ha una monarquia que es posiciona, inconstitucionalment, contra 2,2 milions de catalans i legitima la violència. No està una mica lluny, Espanya, d'aquest esperit republicà de què parla vostè?

El CIS fa tres anys que no pregunta entre república i monarquia perquè està prohibit, però tenim enquestes que el 46% dels espanyols podrien estar d'acord que es fes un referèndum a Catalunya, i entre aquests, el 70% dels menors de 30 anys. Hi ha una altra Espanya, però en els darrers temps el PP ha imposat una hegemonia en el seu discurs sobre què és Espanya. I amb aquesta hegemonia ha ofegat el PSOE i ha col·locat a la defensiva el progressisme espanyol. Però hem de donar la batalla del progressisme a Espanya, em nego a donar aquesta batalla per perduda. Hi ha una majoria social a favor d'una república a l'Estat espanyol.

Al carrer és difícil de detectar. I pel sentit del vot, cap partit no es posiciona contra la monarquia.

Si hi hagués mobilitzacions per demanar la república, possiblement se'ls acusaria de rebel·lió i se'ls portaria al Suprem.

L'esquerra i la intel·lectualitat que s'identificava amb el PSOE és morta? I sense una esquerra espanyola articulada, és possible el canvi que vostès defensen?

L'esquerra espanyola s'ha de reconstruir, s'ha de repensar i modernitzar. La dreta conservadora ha aconseguit l'hegemonia, és un fet molt dur que ha passat. Hi havia un Madrid de Tierno Galván. On és? Ara tenim un Madrid de Cifuentes, però el Madrid de Tierno Galván pot tornar, és una feina difícil però es pot aconseguir. Hem de batallar per això, i tot independentista ha d'estar objectivament interessat en la possibilitat que Espanya canviï, perquè seran veïns independentment de com li vagi a Catalunya. Millor tenir uns veïns progressistes que no uns veïns d'ideologia totalitària, no?

Sigui com sigui, per arribar a la independència o a una república federal o confederal, la darrera estació és un referèndum acordat amb Madrid?

Sí, el referèndum és la millor manera per expressar democràticament l'opinió del poble de Catalunya, que té dret com a subjecte polític a definir el seu futur.

Confia que Europa acabarà imposant un acord a les urnes?

Creiem en Europa, però no en aquesta Europa. Creiem en Espanya, però no en aquesta Espanya. Si hi hagués una Espanya dels pobles i una Europa dels pobles, Catalunya podria trobar un encaix, que no té per què ser la independència, sinó una forma federada o confederada. Per tot plegat, crec que per part de l'actual UE no hi haurà cap intervenció a favor del dret a decidir. Al contrari, la intervenció que hi haurà serà per donar suport a l'Estat i a Mariano Rajoy. No esperem cap gest d'aquesta Europa.